

ANY I - N.º 9

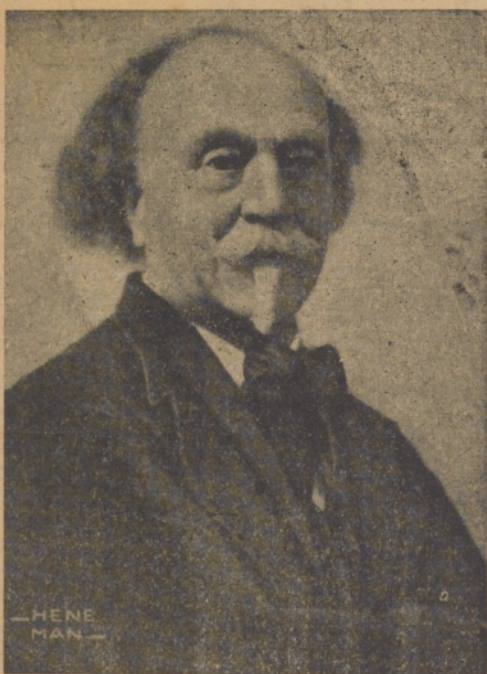

Barcelona, Dissabte 15 Desembre 1934

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

ARTHUR DE GREEF

Famós pianista
belga que ac-
tuarà demà a
l'Associació de
Música "Da
Camera"

PROGRAMES MUSICALS DE LA SETMANA

5'50 Ptes. trimestre
a Barcelona

Fora de Barcelona
14 Ptes. semestre

Número
solt Ptes. 0'50

GRAN TEATRE DEL LICEU

EMPRESA I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Joan Mestres Calvet

Temporada d'hivern 1934-35 :: Gran Companyia d'Opera
Diumenge dia 16 tarda

EL BARBER DE SEVILLA

Dimarts dia 18 nit

Funció popular

EL BARBER DE SEVILLA

Dijous dia 20 nit

Primera de la Opera

EL MATRIMONI SECRET

Damonte, Morine, Capuana, Solari, Cubiani i Di Lelio

Mtre. Padovani

Dissabte dia 22 nit

Primera de la Opera

LAS GOLONDRINAS

Campiña, Salagaray, Galeffi i Alsina

Mtre. Padovani

Diumenge dia 23 tarda

EL MATRIMONI SECRET

ES DESPATXA A COMPTADURIA

Associació de Cultura Musical

BARCELONA

Dimecres, 19 desembre 1934 a les 10 del vespre

UNIC CONCERT

pel gran violinista

ZINO FRANCESCATTI

UNICAMENT PELS SOCIS

Per a detalls i inscripcions de Soci: Clarís, 43, 1.er, 2.ª - Barcelona

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Redacció i Administració: Carme, 30, baixos

Imprenta: Córcega, 204 — Teléfono 70593

R E F L E X E S ⁽¹⁾

AUDITORIS II

Per Eduard Prieto

A mesura que van desfilar les figures que integren els auditoris ens donem compte del perill que representa per a nosaltres, el situar en primer pla individualitats característiques, pròpies de tot conjunt i que malgrat el nostre optimsme podria determinar una confusió als nostres lectors si aquests es deixessin impressionar per la nostra escomesa a tot ço que representa el signe arbitrari del conjunt, quan aquest intenteu destriar-lo en partícules.

No hem sofert mai aquesta malaltia del caràcter que determina una visió derrotista pròpia d'aquell que esguarda un conjunt en detall. Ans al contrari; empesos per una gran fe en l'esdevenidor de la massa, creiem amb fermesa que aquesta es perfecciona gradualment a mesura del contacte amb l'art; altra cosa equivaldria a considerar l'art amb migrada força educativa. Volem remarcar abans de seguir en el nostre estudi, el propòsit decidit que tenim de treure les conseqüències per les causes que les motiven; d'aquesta falsó, fent que desfilin tots els tipus característics que componen la massa, arribarem a una conclusió al·lucinatoria que aprofitarem amb l'objecte de corregir-nos les possibles falles o en cas contrari afermar-nos quan trepitgem terra ferma.

* * *

Seguint la nostra recerca, topem amb aquell senyor que s'embadaleix amb línies melòdiques fàcils, hom diria agafalloses, fragments posats fredament obeint a càlcul de llibre de caixa que assegurí el rendiment de la producció per a l'autor; aquest cas determina una intoxicació, melomania, pariona d'aquella que pateixen certes damiselles, davant els galans del Cinema.

I què direm d'aquell que admira cantaires i obres que posen a prova les facultats físiques? L'oireu comentant en grups que si en Pere feia trontollar l'espai o bé quan hi havia llums de gas, en Pau els feia oscil·lar; confonent d'una manera lamentable el teatre líric amb un espectacle de circ. No n'arribem d'aquell altre que als cinc minuts d'haver començat l'espectacle, ja el veieu dormir i menys mal si té una son silenciosa, que n'hi ha de sons que us esguerren tota possible suggestió; uns i altres dona llàstima en veure'ls desvetllar-se per uns moments, en un passatge fort i els veureu astorats portant el compàs amb el cap per despistar i procurant fer entendre que amb els ulls clucs escolten millor i a l'enfons mediten. Hom, però, els té classificats en la categoria dels qui acudeixen al teatre inconscientment.

Cal no oblidar l'element femení, aquesta figura decorativa dels grans tea-

(1) Vegeu el núm. 5, corresponent al 17 de novembre del 1934.

tres, car elles tindran cura de donar la nota simpàtica del color al conjunt elegant, però, xarroteixen el mateix que pardals al branquilló de l'arbre; què se'ls hi en dóna l'espectacle! les més de les vegades aquest és el pretext d'exhibir-se amb llurs gales.

Resta encara aquells qui sapiguient la falsificació de partícules, defecte de la gairebé totalitat dels anomenats «divos», mesuren la valor i àdhuc la categoria pel nombre de llibertats que es permeten, els cantaires, introduir en forma de «fiorituras». ¡Quants artistes precedits de justa fama hem vist esfondrar-se per no haver coincidit amb el gust estrafalari d'aquests auditors!

Totes aquestes variants i altres de menor relleu que no assenyalen per no fer-nos pesats, formen el conjunt de l'auditori de la gran òpera; aquest espectacle arbitrari que constitueix l'aliment espiritual de la concurrència més abigarrada que serveix mantes vegades de suport per poder fornir manifestacions d'art pur. Clar que entre aquest auditori hi figuren aquells que hi són de passada, o sia els qui la llusor de l'espectacle sedueix de primer antuvi i que tot seguit es donen compte que dins de l'art hi ha modalitats més treballades en el sentit pur i tan bon punt s'inicia en ells el descobriment d'una personalitat, aquesta anirà revelant-se poc a poc fins que trobarà el veritable camí de la puresa.

Al bell mig de tot auditori, car aquest tipus de què anem a parlar és peculiar a tota categoria, hi trobarem el «snob»; figura barrejada d'intelligent i pedant que de la mateixa manera el trobareu a les capes primàries que a les superiors. Aquesta és precisament la característica de l'«snob»; ell el mateix es nodreix de ferratge que de plats delicats; clar que no s'assimila poc ni molt del què s'empassa, cal però, reconèixer omplena una funció capdal per quant esdevé animador honorari, puix que reparteix credencials a tort i a dret i es presta a fer de portantveu elogiàstic, exercint, però, la seva funció influenciadora als cercles íntims de forma imperceptible amb una eficàcia que les empreses no agraïxen mai prou.

Uns i altres componen el tot inorgànic compacte, però, que hem definit per auditori i el qual fons hem de remoure per tal d'obtenir orientacions futures.

La característica d'aquest auditori, perfectament d'acord amb l'espectacle de què es nodreix, resulta d'una banalitat quintaessenciada; en ell tota preocupació originada per la trama esquemàtica del drama, li és indiferent; passa el mateix d'aquell altre auditori del teatre de vers que cultiva la comèdia sentimental a base de conflictes de mentalitat malaltissa. En un i altre el fons de l'assumpte li és indiferent; solament cerca la recreació morbosa del pasatge.

Poca cosa tindriem a dir si no fos perquè ens produeix pesombre el constatar que ni dins aquest gènere l'individu aconsegueix una formació per rudimentària que sigui; ans el contrari, empedreit totalment el mateix gaudi té avui que tenia anys enrera.

Analitzat el conjunt en detall, resta destriar les causes que donen aquest resultat; si fos possible fer un assaig de sotmetre l'auditori que hem estudiat a una prova per espai d'un termini prudencial, fent que assistís únicament a espectacles selectes i d'una acurada interpretació, podríem concretar en un sentit o altre atenen-nos al resultat obtingut; mancats d'aquesta prova categòrica ens valdrem de resultats hipotètics tenint cura d'aproximar-nos tot el possible a les causes veritables que puguin motivar el fet.

Fins ara hem seguit un pla de posar en relleu tots els defectes que posseeix l'auditori que concorre a l'òpera; cal que parem esment en les causes que determinen aquestes conseqüències i que cada u carregui per la seva banda amb la responsabilitat justa: no seria honrat si pretenguéssim fer befa dels qui inconscientment juguen el paper més galdós i deixéssim estar tranquils altres factors que determinen aquest estat de coses.

Cal que arribats a aquest punt, fem una petita desviació voluntària del tema que venim tractant per tal d'anar concretant la nostra posició i que sense deixar en absolut l'auditori, tractem de fer unes consideracions sobre les causes que ho motiven.

L'auditori de la gran òpera es compona d'elements de mentalitat primària,

musicalment parlat; conseqüència natural de la mentalitat de tots els qui intervenen en fornir l'espectacle: tots per igual estan a l'alçària de l'espectacle que els serveix de base; autors, intèrpts i animadors, hom diria que a través del concepte fals de gran teatre, exploten l'infantilisme d'aquesta pobra gent embrutit la mentalitat llur. Així es troba avui el gènere en la situació precària de què per escriu de mercantilisme de les grans figures, no sia possible reunir conjunts remarcables i que aquests deixin marge utilitari suficient per atrevir-se a bastir actuacions. Clar que aquesta situació pot alegrar-nos des del punt de vista particular nostre. Així seria si hom veiés quelcom de renovador en les orientacions dels qui determinen la vida de l'espectacle, car avui com ahir segueix marcant la pauta la rutina que anys ha hauriem d'haver foragitat d'aquesta mena de teatre.

A la mentalitat triangular bàsica, res li ha dit Wagner amb la seva concepció satírica d'Els Mestres Cantaires; acceptem aquesta obra com a una producció lírica del mestre, sense voler veure-hi la repulsa més formidable per tot l'arcaisme que ens ocupa. I és així; fa pocs dies que un bon amic nostre, home entès en teatre de vers, que té, però, del teatre líric un concepte un xic d'acord amb el què diuen «la gran òpera», que el públic, el què vol, és la gran òpera! i s'esqueia de dir-nos-ho una nit que al Liceu n'hi havia dues per si amb una no n'hi havia prou! Això passava al segon entreacte i al tercer acte ja hi havia una de les grans figures que oscil·lava, l'altra, al quart acte, va anar de corcoll. Aquest és precisament el present i el futur d'aquestes figures que tota la seva base resideix en unes facultats extraordinàries i amb la mestria en posar-les en joc. Fins ací no sabem veure la diferenciació entre la persona que la facultat la té vocal a aquella altra que la posseeix als punys o qualsevulla altra part; que direm ¿què és més refinat? Això és una qüestió de concepte.

Volem recordar, per tal d'establir una comparació oportuna, dos succeïts al mateix Liceu; un ja fa alguns anys i l'altre dos anys enrera, per cert amb la mateixa obra. El primer fet, era als darrers temps que venia el gran intèrpret de Tristany, el genial Schubert; també hem cregut sempre que el geni pot donar-e amb un intèrpret. Com molts recordaran, aquest artista estava totalment esgotat de facultats vocals; doncs bé, recordem una nit que en aparèixer Schubert en escena al primer acte i en començar a interpretar la seva part, un veí de localitat nostra va exclamar «quin sereno»; nosaltres que sabíem el que valia el gran artista, tristos perquè no ignoràvem que allò ja s'havia acabat, íntimament reconeixérem que en part tenia raó aquell veí de seient nostre. Va passar el que tantes vegades ja havíem presenciats amb aquell mateix artista; això és que a mesura que la representació avançava, ell amb el seu art meravellós l'anava guanyant fins elctritzar-te. Així va ésser; el nostre veí en finir l'acte primer, va rompre a cridar mig congestionat per l'emoció i creieu que donava bo en oir-lo dir: ¡no ho hauria dit mai!

Un fet semblant va passar amb el darrer intèrpret que el Tristany wagnerià va tenir ara fa dos anys. El va interpretar Pistor, artista notable, encara que no de bon tros com Schubert. Pistor va tenir la desgràcia que el clima nostre no li anés bé i va patir un refredat d'aquells que fan època; per a l'obra, vulguis que no vulguis va haver de cantar en un estat lamentable. Donava pena veure el panteig d'aquell home, ¡que no va desafinar el més mínim!, per sortir del pas amb el seu «rol» difícil.

¡Quina diferència d'aquests amb els altres dos de què hem parlat abans! Cap d'ells pot alegar les mateixes causes en descàrrec i en canvi tots dos en plenitud de llurs facultats rellisquen i deixen al descobert tota la burda trama del seu fictici prestigi; clar que aquest es forní per interessos peculiars als qui intervenen com a factors principals i per la rutina mestressa en la botiga de la «Gran Òpera».

Essent aquests «Reflexes» exclusivament reservats pels auditoris, ens abstenírem de parlar amb tota l'extensió que el cas demana, del fet diferencial d'escoles d'artista; hein, però, remarcat l'inici de l'anàlisi per tal de continuar-lo després d'haver fet desfilar tots els components de l'auditori del teatre líric, deixant per l'lest el que assisteix a l'òpera.

LA MÚSICA ALEMANYA EN CRISI

UNA POLITICA A LA DERIVA

El què passa a les regions empíriques hitlerianes, més que un senzill cop d'efecte, va prenent tots els caràcters d'un veritable cop d'Estat. I és un cop d'Estat, precisament, per l'alcària nacional i internacional d'aquells que atropellats per uns poders omnímodos, que no tenen però, el poder de la ciència, ni tampoc el poder de l'alta cultura que porta a la immortalitat, s'han cregut agraviats i vexats i han sentit l'orgull legítim de la seva jerarquia artística i universal, rebellant-se contra la desmoralització d'aquelles esferes de govern que creuen superior l'acció circumstancial d'un partit polític a les valors artístiques que porten ja la consagració de l'eternitat.

No discutirem ací les qualitats artístiques del mestre Paul Hindemith, la figura del qual, inici de l'actual moviment antimusical d'Alemanya, ha passat, podríem dir, a segon terme. Altres jerarquies més altes, potser ja ferides pel cas de Mendelsssohn — un cas insòlit que depassa tots els límits de la grolleria governamental — han respost depositant els seus càrrecs als peus de tot un «senyor ministre de Propaganda». Es un cas! Nosaltres, que no tenim aquestes planes obertes a cap mena de política, la qual dins el nostre sector i dins les nostres característiques, en cap dels conceptes cap a les nostres activitats musicals, no podem deixar de registrar uns fets d'escàndol artístic internacional que toquen de ple la dignitat i l'orgull de la classe professional.

No discutim, doncs, les valors artístiques de Paul Hindemith, dels procediments estètics del qual n'estem completament distanciat. Si les mesures de Goebels anessin precisament a la depuració dels procediments musicals, tal vegada, amb tot i la nostra condició d'homes liberals, ens sentiríem hitlerians, no podem, però, acceptar aquestes intervencions quirúrgiques que pretenen l'extermi de les generacions no àries. Ni la procedència més o menys ària de Hindemith, ni l'haver col·laborat amb la República de Weimar, no són coses que permetin la destrucció d'una cultura musical, ni tan sols en el seu aspecte purament personal. Goebels haurà fet un mal irreparable al partit nacional-socialista, però especialment ha produït un estat caòtic als principals sectors artístics de tota l'Alemanya, de la qual la música n'és una de les parts per tradició i per qualitat, també en quantitat, més importants. De fet el règim hitlerià ha produït una ruptura fulminant amb les més altes autoritats musicals. Furtwaengler, Richard Strauss, Fritz Stein, Kleiber, no han volgut resistir més l'ultratge inferit primer al compositor immortal, a un seu company contemporani mes tard, i Alemanya ha vist en un obrir i tancar d'ulls, desaparèixer del front del seu Conservatori Nacional la figura preminent de Fritz Stein, del cap de l'Orquestra Filharmònica i de l'Opera de l'Estat al famós director Furtwaengler, i a Kleiber el seu eminent company, mentre abandonava la presidència de la Cambra Oficial de la Música el gloriós compositor Ricahrd Strauss.

El fet, però, de l'actitud del públic filharmònic, de la protesta popular irada,

El mestre Wilhelm Furtwaengler

davant la supressió del Concert de la Filharmònica de Berlín, en el dia precià que Kleiber havia de dirigir l'estrena del nostre gran Manuel de Falla, «El sombrero de tres picos», ha posat en situació difícil la continuació de Goebels al cap del ministeri de Propaganda. Goebels és l'ombra fosca que passa i que es diluirà en un temps més o menys llunyà; Strauss, Furtwaengler, Kleiber, Stein, Hindermith i Mendelssohn, d'una manera especial, restaran per damunt de totes aquestes misèries humanes que provoquen les polítiques dictatorials i ni que sigui refugiant-se fora dels límits de la influència hitleriana, perpetuar la seva glòria immarcescible com va perpetuar-la el mateix Richard Wagner, l'exiliat i perseguit revolucionari, que si en la política intentà afavorir un ideal resumit dins les fites del territori nacional, en la música produí el més gros terrabastall revolucionari que hagi registrat des de la seva existència la música simfònica i escènica universal.

C. O.

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director CAMIL OLIVERAS

Responent al favor de que 'l públic la fa objecte, prepara, ultra el NÚM. EXTRAORDINARI DE CAP D'ANY, un augment considerable de planes per als números successius.

Compreu la revista cada setmana; si voleu estar ben informats de la vida musical de tot el món.

Concessionaris exclusius per als
anuncis i propaganda a l'estranger

PUBLICIDAD IBERO-AMERICANA

Apartat núm. 1190

:::

BARCELONA

- Aquest número ha estat
visat per la censura •

Diumenge, 16 de desembre del 1934
a un quart de dotze del matí

LXXXIV.è Concert Simfònic Popular

per la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Direcció: Joan Lamote de Grignon

PROGRAMA

I

Coriolà, obertura

Beethoven-J. Lamote de Grignon

Canzonetta del Primer Quartet

Mendelssohn-Oliva

Serenata núm. 12 en Do menor Moza't

per a 8 instruments de vent

I Allegro

II Andante

III Minuet (en «Canon»)

IV Rondó (allegro)

(1.ª audició).

II

Don Joan, poema simfònic

Strauss-J. Lamote de Grignon

Dues danses noruegues

Grieg-Sadurní

Tannhäuser, obertura

Wagner-J. Lamote de Grignon

—:—

SALA RIBAS

Societat Catalana de Concerts

Filial del Patronat Ardèvol

Diumenge, 16 de desembre del 1934, onze matí

Recital

Domènec Ponsa, violinista

Josep Climent, pianista

PROGRAMA

I

Adagio

Sonata en la major

Allegro amabile.

Andante tranquillo. Vivace.

Andante. Vivace di più.

Andante. Vivace.

Allegretto gracioso.

II

Sonata

Allegro appassionato.

Andante cantabile. Scherzo.

Allegro risoluto.

III

Melodia

Amorosa

Oriental

Ave Maria

Scherzo

Allegro

J. Ardèvol

E. Morera

J. Salvat

E. Toldrà

T. Buxó

A. Massana

—:—

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 16 de desembre del 1934, cinc tarda

RECITAL SAINZ DE LA MAZA

guitarrista

PROGRAMA

I

Melodia i dansa

Moreno Torroba

Choros

Villalobos

Bolero (1.ª audició)

E. Sainz de la Maza

Variacions i fuga sobre «La Folia» M. Ponce

II

Allemande

J. S. Bach

Sicillienne

J. S. Bach

Courante

J. S. Bach

Xacona (1.ª audició)

J. S. Bach

Transcripció: Sainz de la Maza

III

Sonatina (1.ª audició)

Antonio José

Tonadilla

Granados

Zambra

R. Sainz de la Maza

Cádiz

Albéniz

—:—

CASAL DEL METGE

Diumenge, 16 de desembre del 1934, deu vespre

QUARTET ASCLEPIOS

format pels doctors

Olivares i Rocha

violins

Escardó, viola i Franch, violoncel

amb el concurs del guitarrista

Gracià Tarragó

Professor del Conservatori del Liceu

i dels senyors Narcís Sarbonell, flautista i

doctor Carbó, violoncel

PROGRAMA

I

Quartet núm. 2

Mendelssohn

pels senyors doctors Olivares i Rocha, violins, Escardó, viola i Franch, violoncel

II

Estudi en si menor

Sor

Minuet en do major

Sor

Balada gallega

Bladimir-Tarragó

La filla del marxant (popular catalana)

Llobet

El Testament de N'Amèlia (popular catalana)

Llobet

Cançó de bressol (popular murciana)

Tarragó

Records de l'Alhambra

Tàrraga

Dansa del Moliner

Falla-Tarragó

III

Quartet

Schubert

per a flauta, guitarra, viola i violoncel pels

senyors Carbonell, flauta; Tarragó, guitar-

ra; doctor Escardó, viola i doctor Carbó,

violoncel

—:—

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Associació de Música «da Camera»

Diumenge, 16 de desembre del 1934, deu vespre

ORQUESTRA CLASSICA DE BARCELONA

Direcció: Josep Sabater

amb la cooperació de l'il·lustre pianista belga

ARTHUR DE GREEF

PROGRAMA

I

Don Joan, obertura

Mozart

La flòte de Sanssouci

Graener

1.ª audició

Orquestra

II

Concert en mi bemoll

Beethoven

Piano i orquestra

III

Concert

Saint-Saëns

Piano i orquestra

—:—

ESTUDI LAPORTA

Divendres, 21 de desembre del 1934, deu vespre

Concert a honor de

l'eminent mestre

ARTHUR DE GREEF

Carme Gombau, cantatriu

Isabelle Marti-Colin

Ivonne Buire

Antoni Laporta-Astort

pianistes

PROGRAMA

I

Concert en la menor Ed. Grieg
a dos pianos
Allegro moderato.
Adagio.
Allegro moderato molto e marcato.
Piano principal: Ivonne Buire.

II

Invitation au voyage H. Duparc
Toujours G. Fauré
Rosa J. Pahissa
Clavells J. Lamote de Grignon
Canción M. de Falla
T'estimo Ed. Grieg
Carme Gombau, soprano.
Isabelle Martí-Colin, piano.
Curta pausa

Plany A. Laporta Astort
Chanson A. Laporta Astort
Els morts A. Laporta Astort
Enfant si j'étais roi A. Laporta Astort
Mes vers giracent A. Laporta Astort
Carme Gombau, soprano.
Isabelle Martí-Colin, piano.
Scherzo, a dos pianos A. Laporta Astort
Isabelle Martí-Colin-Antoni Laporta Astort

III

Concert en Do A. De Greef
a dos pianos
Moderé.
Scherzo.
Assez lent.
Animé.

Piano principal: Isabelle Martí-Colin.
CASAL DEL METGE
Associació de Música «da Camera»
Audicions Intimes

Dimarts, 18 de desembre del 1934, deu vespre
Evolució de la Sonata
pel gran pianista belga
ARTHUR DE GREEF

PROGRAMA

I

Sonata en mi menor Scarlatti
Sonata en mi major Scarlatti
Sonata en la major Mozart

II

Sonata en fa major Beethoven
Sonata en mi bemoll menor Chopin

— : —

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Associació de Cultura Musical

Dimercres, 19 de desembre del 1934, deu vespre
l'eminent violinista
ZINO FRANCESCATTI

PROGRAMA

I

Sonata Fauré
Allegro.
Scherzo.
Andante.
Finale.

II

Xacona J. S. Bach
Ruralia Hungàrica Dahnanyi

III

Concert en re Paganini
Allegro.
Adagio.
Rondó.

Al piano: Boris Blankoff.

— : —

HOTEL RITZ

— : —

Tres audicions musicals per l'eminent
violinista russa
MINA KROKOWSKY

«A través de la Història del Violó»
acotacions literàries per

Maria Luz Morales

Dijous, 20 de desembre del 1934, set tarda

PROGRAMA

Post-Romàntics i Contemporanis

I

Sonata Cesar Franck
Poeme Chausson

II

Baal-Shem Bloch
Nigum Bloch
Sinhas-Torah Bloch
Chant de Roxane Szymanowsky
Tzigane Ravel

— : —

SALA RIBAS

Societat Catalana de Concerts

Filial del Patronat Ardèvol

Audició III

Diumenge, 23 de desembre del 1934, onze matí

Recital

FERRAN ARDEVOL

pianista

PROGRAMA

I

Sonata en do menor J. Garret
Molt poc a poc. Moderat.
Poc a poc.
Sardana.
Final. Poc a poc magestuós. Viu.

II

Preludi J. Ardèvol
Cant de Muntanya J. Pahissa
Nocturn F. Ardèvol
El rec i l'ocell A. Marqués
Joia d'infants (Sardana) Manén-Ardèvol

III

Caprici Tausmann
Scherzo Borodine
Somni R. Strauss
Caminant en la nit A. Dvorak
Rapsodia Dohmanyi

Piano: Bechstein

Representacions d'Opera de la Setmana

GRAN TEATRE DEL LICEU

— : —

Empresa i Direcció Artística

Joan Mestres Calvet

Diumenge, 16 de desembre del 1934, cinc tarda

EL BARBER DE SEVILLA

de Rossini

per Capsir, Galeffi, Solari i Bettini.

Direcció: Alfred Padovani.

Dimarts, 18 de desembre del 1934, nou nit

EL BARBER DE SEVILLA

Dijous, 20 de desembre del 1934, nou nit

EL MATRIMONI SECRET

de Cimarrosa

per Alba Da Monte, Elena Morini, Maria Capuana, Christy Solari, Mario Gubiani i Umberto Letio.

Direcció: Alfred Padovani.

Dissabte, 22 de desembre del 1934, nou nit

LAS GOLONDRINAS

d'Usandizaga

per Campiña, Salagaray, Galeffi i Alsina.

Direcció: Alfred Padovani.

Diumenge, 23 de desembre del 1934, cinc tarda

EL MATRIMONI SECRET

M A T E R I A L
P E R A O F I C I N E S
I M P R E S O S
D E T O T E S M E N E S

Papereria PRIETO

Aquesta casa es adherida
a "Sistema Vimas"

Carme, 30

BARCELONA

Manufactura de Pianos,
Autopianos i
Pianos de Cua

"Orpheus"

MARCA REGISTRADA

Francesc Pagés Marcé

Exposició i Despatx:

Aribau, 99 - 101

Fábrica: Londres, 190-192

Teléfono 73988

BARCELONA

Lloguers, Terminis, Canvis,

Afinacions Reparacions

Palau de la Música Catalana

Diumenge, 16 de desembre, del 1934, a les 5'30 de la tarda

UNIC RECITAL

per l'eminent guitarrista

SAINZ DE LA MAZA

Interessantíssim Programa

Localitats: Palau de la Música Catalana

Calendari Musical de la Setmana

Del 16 al 23 de Desembre de 1934

<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Palau Municipal de Belles Arts Banda Municipal <i>Ida Barcelona</i> Direcció: J. Lamote de Grignon a un quart de dotze del matí	<i>Dimarts</i> 18 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu El Barber de Sevilla <i>de Rossini</i> Capgir-Galeffi-Solari-Beltoni Direcció: ALFRED PADOVANI a les 9 de la nit
<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	SALA RIBAS Societat Catalana de Concerts DOMENEC PONSA <i>Violinista</i> JOSEP CLIMENT <i>Pianista</i> a les 11 del matí	<i>Dimecres</i> 19 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Associació de Cultura Músical Zino Francescatti <i>Violinista</i> a les 10 del vespre
<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu El Barber de Sevilla <i>de ROSSINI</i> Capgir-Galeffi-Solari-Beltoni Direcció: ALFRED PADOVANI a les 5 de la tarda	<i>Dijous</i> 20 <i>Desembre</i>	Hotel Ritz Mina Krokowsky <i>Violinista</i> María Luz Morales Conferenciant a les 7 de la tarda
<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana <i>Recital de guitarra</i> Sainz de la Maza a les 5'30 de la tarda	<i>Dijous</i> 20 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu EL MATRIMONI SECRET <i>de Cimarosa</i> Da Monte-Morini-Capuana Solari-Gubiani-de Lelio Direcció: ALFRED PADOVANI a les 9 de la nit
<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Associació de Música de Cámara Orquestra Clàssica de Barcelona Direcció: JOSEP SABATER ARTUR DE GREIF <i>Pianista</i> a les 10 del vespre	<i>Divendres</i> 21 <i>Desembre</i>	Associació de Música Antiga La Transició del Clavicenbal al piano Pere Vallribera <i>Pianista</i> a les 10 del vespre
<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Casal del Metge Quartet Asclepios GARCIA TARRAGÓ, guitarrista NARCIS CARBONELL, f. auto a les 10 del vespre	<i>Dissabte</i> 22 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu LAS GOLONDORINAS <i>de Usandragaga</i> Campiña-Salagaray-Galeffi i Alstina Direcció: ALFRED PADOVANI A les 9 de la nit
<i>Dimarts</i> 16 <i>Desembre</i>	Casal del Metge EVOUCIÓ DE LA SONATA Arthur de Greef <i>Pianista</i> a les 10 del vespre	<i>Diumenge</i> 23 <i>Desembre</i>	SALA RIBAS Societat Catalana de Concerts Ferrán Ardévol <i>Pianista</i> a les 11 del matí
<i>Dilluns</i> 17 <i>Desembre</i>	ESTUDI LAPORTA En honor de ARTUR de GREIF Antoni Laporta Astor Isabel-le Marli-Colin Ivonne Buire - pianistes Carme Gombau - Cantatriu a les 10 del vespre	<i>Diumenge</i> 23 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu EL MATRIMONI SECRET <i>de Cimarosa</i> Da Monte-Morini-Capuana Solari-Gubiani-de Lelio Direcció: ALFRED PADOVANI a les 5 de la tarda

Localitats als respectius locals per als Concerts públics.
Per a les Associacions inscripcions de soci als estatges de
les mateixes.

LA OPERA

Gran Teatre del Liceu

Després de la darrera representació d'«El Cavaller de la Rosa», de Richard Strauss, «Els Puritans», de Bellini, ha estat l'atracció de la darrera setmana. En ambdues obres, els que ja des de la nostra joventut hem estat admiradors entusiastes de Mercè Capsir, hem tingut la satisfacció de rependre aquelles inoblidables vetllades que en una temporada estiuenca del Teatre del Bosc arribaren a tenir una famosa nomenada. Avui, naturalment, si bé el repertori «divístic» ha perdut notablement, Mercè Capsir ha guanyat d'una manera ben notable. En «Els Puritans» la illustre artista catalana ha posat a prova les seves envejables i ben preeminents qualitats, cosa la qual, no passà inadvertida pel nostre públic que l'ha ovacionat d'una manera franca i espontània, especialment en la polonesa «Son vergine vezzosa» del primer acte i en l'ària del segon «Qui la voce sua soave» que obtingué una interpretació formidable. En la darrera representació de «I Puritani», a la qual assistí una enorme concurrència que no deixà lloc a la sala, la interpretació fou més acabada i l'èxit de la famosa artista encara més remarcable. Llastima que a tal alçària, es vegés encara més ineficac l'esforç del tenor Hipòlit Làzaro que no aconseguí pas en aquesta darrera representació encaixar les seves deficients facultats a l'obra interpretada. El senyor Granforte es comportà amb força dignitat i la direcció fou justíssima sota la batuta del mestre Alfred Padovani.

«El Trobador» ha tingut per intèrprets la senyora Campiña i la senyoreta Salagaray. Ambdues artistes feren una magnífica tasca fent-se aplaudir aquesta darrera en la cançó i en el «raconto» del segon acte. Fidela Campiña féu una «Leonora» molt justa i es féu aplaudir extensament en tots els actes. El tenor Altube, escàs de facultats, provà de vèncer les dificultats que semblaven insuperables i en sortí discretament veient-se obligat a repetir «Di quella pira» amb els seus «pinyols» acostumats. El senyor Granforte, interpretà el «Comte de Luna» amb noblesa i majestat i els demés estigueren al lloc que els pertocava. El mestre Sabater, aconduí l'orquestra amb la gran perícia que en ell ja és fama, donant un alt relleu als conjunts i salvant de vegades situacions un xic embolicades. En resum, un «Trobador» ben trobat i pels devots de l'anomenada òpera italiana una bona vetllada.

«El Barber de Sevilla» ha estat posat al moment que aquest número havia entrat ja en màquina. Donarem la resensió corresponent la vinent setmana.

CAMIL OLIVERAS

FIDELA CAMPIÑA

Artista del Gran Teatre del Liceu

ELS CONCERTS SIMFÒNICS

Palau de Belles Arts

Banda Municipal de Barcelona

(Orquestra Municipal d'Instruments de Vent)

Un altre ple i un altre èxit, constituï la darrera manifestació simfònica de la Banda Municipal sota la direcció del mestre J. Lamote de Grignon, i diem mestre sense adjectius perquè no sempre és mestre tothom qui en fa. Això vol dir que la paraula mestre, té una alta distinció que mai és prou ben emprada que quan precedeix el nom d'aquest il·lustre director de la Banda Municipal.

«L'Amor Bruixot», de Manuel de Falla, és una obra que adquireix proporcions insospitades sota la batuta del mestre Lamote de Grignon. Profunditzada fins les fibres més íntimes, familiaritzat en les seves característiques més peculiars, saturat de l'ambient misteriós i màgic de la trama simfònica que regna en l'obra de Manuel de Falla, aquesta, posada a l'abast de la Banda Municipal dona la sensació del moment viscut en unes regions fantàstiques assimilades a la gitaneria més típica i més romàntica, podríem dir, de l'Andalusia meridional. Nosaltres, enemics de la ràdio, devem a l'aparell sonor aquests moments de suprema emoció que una tasca inajornable ens tingué a una certa distància del Palau de Belles Arts. El concert havia tingut un bell començ amb l'obertura d'Euryanthe, de Weber i una magnífica darrera part on l'excel·lent corporació municipal executà la soperba «Obertura de Faust» i el preludi de «Parsifal», de Wagner, obres ambdues que amb «L'Amor Bruixot» foren transcrites a l'Orquestra de vent per l'insigne director de la Banda i que són un veritable model de fidelitat. «Boleró», de Ravel, que no és pas aquella pel·lícula que ronda de barri en barri encara que sigui una seva parenta llunyana, donà la fi sensacional al Concert en el precís moment que nosaltres totjust hi arribàvem. Tantmateix les nostres múltiples obligacions ens obliguen a ésser massa tocatardans! Bé que encara hi fórem a temps d'ajuntar les mans a l'ovació formidable que coronà la tasca imponderable del mestre Lamote i de la seva Banda.

C. O.

INSTRUMENTS DE MUSICA

DE CORDA I DE VENT

VOLERIA D'ART

EQUIPS D'ORQUESTINA

REPARACIONS GARANTIDES

PIANOS

DE LLOGUER I VENDA A TERMINIS

R. PARRAMÓN

Carme, 8

BARCELONA

LES AUDICIONS CHORALS

ORFEO CATALÀ

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Ja és tradicional el fet que l'Orfeó Català atregui en els seus concerts, un xic escasos per cert d'un temps ençà, una concurrència enorme de ciutadans de totes les classes socials. El seu gloriós historial unit a l'enorme prestigi del seu gran mestre fan el miracle de què el «tot Barcelona» hi sigui present i escolti amb fervor els nostres magnífics cants populars.

Això esdevingué la tarda del diumenge, en la qual el mestre Lluís Millet ens féu oir amb «El Cant de la Senyera», himne de l'Orfeó que ja gairebé ha esdevingut a la categoria d'himne nacional, «La dama d'Aragó», per ell harmonitzada, «El mercat de Tàrraga», de Güell, i dues obres del plorat mestre Antoni Nicolau «Cançó dels llauradors» i «Cançó de la Moreneta», que produïren un efecte emocionant. Amadeu Vives també commogué la sensibilitat de l'auditori amb la preciosa «Oda a la mar llunyana», que és una mena d'evocació on l'Orfeó Català s'hi lliurà amb tota l'ànima. Tancaren la primera part dues estrenes de Marimón «Cançó de l'amor primera» i «Balada, Sardana», en la qual el tenor solista, senyor Torra, compartí els grans aplaudiments que se li atorgaren amb l'il·lustre mestre Lluís Millet i els seus voluntariosos cantaires.

La segona i darrera part del programa fou integrada per la «Negra Sombra», balada gallega de Montes; «Nit sens repòs», cançó escocesa, en primera audició de Robertson; «Ca la vella Bepa», cançó popular d'Auvèrnia i de Quercy i el xocant «Paradís en festa», cançó popular de Xampanya, de Canteloube, que són dues obres de factura senzilla i ben original. En primera audició oïrem també «Jo estimo l'amor», popular de Cornualles i «El cant de ferre», popular de Hampshire, de Holst, malhaurat compositor anglès, que són dues belles obres a les quals l'Orfeó Català donà una interpretació vera ment depurada. L'inoblidable mestre Antoni Nicolau, tancà aquest programa extraordinari amb «Teresa», obra d'una emotivitat impressionant, i el grandió «Divendres Sant», al qual collaboraren els solistes Andreua Fornells, Pila Roca i els senyors Torra i Valls.

El mestre Lluís Millet i els seus orfeonistes foren objecte de caluroses ovacions en finalitzar cada obra i d'una manera insistent en acabar el programa.

C.O.

LA MUSICA "DA CAMERA"

EMPAR DE SANTA LLUCIA

(Casa de família per a cegues)

Per tal de commemorar la Festa Patronímica de l'Empar, ha tingut lloc al seu estatge de l'Avinguda del Tibidabo, un interessant concert en el qual, ultra la secció instrumental i l'Orfeó de Santa Llúcia, hi prengué part l'eminent arpista Rosa Balcells, a la qual estigué la segona part reservada.

El conjunt instrumental interpretà el bonic «Minuet» de Bolzoni, «Córdoba» i «Sevilla», d'Albéniz, dit amb meravellosa justesa i sobrietat, essent interpretades també en la primera part, «Chant Nuptial», per a violí, violoncel, arpa i harmònim, de R. de Boisdeffre i «Rouet», de Hasselmans, per a arpa sola.

Rosa Balcells tingué la gentilesa d'encisar l'auditori, d'entre el qual cal destacar que era compost per les ceguètes de la casa en bona part, amb una de les seves més afiligranades ornades d'una interpretació no possible d'igualar.

«Allegro en sol major», de Scarlatti; «Tocata», de Loeillet; «Le bon petit roi d'Ivetôt» i «Et ron ron petit patapon», de Grandjany; «Impromptu-Caprice», de Pierné; «Margarida dolorosa, filant», de Zabal i «Valse romantique», de Debussy, transcrita per Lily Laskine, foren les obres en les quals la gran arpista tingué sospens a l'olent d'una pura emoció sempre expectant a la seva arpa verament celestial.

ZINO FRANCESCATTI

Violinista que actuarà a l'Associació de Cultura Musical

GRACIÀ TARRAGÓ

Guitarrista que actuarà demà al Casal del Metge

Les ovacions a la gentilíssima artista es succeïren formidables deixant a les asilades de la benemèrita casa un record verament inesborrable, extensiu a la resta d'invitats a la festa tan simpàtica i agradable.

El concert finalitzà, interpretant l'Orfeó de Cegues de la casa, «Cançó dels Segadors», de Sancho Marraco; «Teresa», de Nicolau, i «Els Olivaters», de Sancho Marraco, en les quals obres es palesà la justesa d'interpretació i de matitzat que les simpàtiques orfeonistes imprimeixen a les obres que els són confiades. El mestre Barberà, Rosa Balcells i tots els demés executants del bell concert, foren merescudament aplaudits i felicitats.

C. O.

CORRESPONDENCIA

PENÍNSULA

PALMA DE MALLORCA. — Al Teatre Principal ha tingut lloc a fi del propassat mes de novembre un important Festival de Música Mallorquina, organitzat per la Capella Clàssica que amb tant d'encert dirigeix el mestre Mossèn Joan M. Thomàs. La Capella, amb el concurs del tenor Jordi Mora i del bariton B. Martínez Bisbal, interpretà d'una faiso ben remarcable «Hivernenca», d'A. Noguera; «Vou-veri-vou», d'A. Gelabert; «Cançó de l'Espadard», de Baltassar Samper; «Processó» il «Glosa d'un Copeo», de Josep M. Thomàs, les quals han estat ofertes en qualitat d'estrena; a la segona part: «Popule meus», de M. Negre; «Libera me Domine» (Respons de difunts), de M. Capllonch, que foren també ofertes en qualitat de primera estrena, acabant el Festival amb una tercera part en la qual hom executà «Magnificat de to IV», de P. Villalonga; «Cançó de bressol», de J. Mas Porcel; «Cançoneta», de B. Oliver; «Tonada del Tafoner», de A. Torrandell i «Vida d'etsacaiador», de N. Almandoz.

Aquesta Capella Clàssica que tants elogis ha merescut en els seus actes celebrats a la Filharmònica de València i als Festivals Chopin de Valldemosa, ultra els nombrosos concerts i audicions a la pròpia ciutat de Palma, ha obtingut en aquest Concert un èxit extraordinari, essent premiada la seva tasca amb grosses ovacions per l'enorme concurrència que envaïa el Teatre. Aquestes amb el mestre Mossèn Joan M. Thomàs, es feren extensives als solistes senyors Mora i Martínez Bisbal, com a tots els executants.

ESTRANGER

BERLIN. — Han estat posades a l'Òpera de l'Estat «Un Ballo in Maschera», de Verdi, amb les artistes Mmes. Von Dobay, Verglund, Ferras i MM. Max Lorenz, Schlusnus, Fleicher i Kern, la qual ha estat dirigida pel mestre Heger; «Tristany i Isolda», de Wagner, amb les Mlles. Leider i Klose i MM. Pistor, Janssen i Kipnis, sota la batuta del mestre Furtwaengler; «Il Trovatore»; «La Forza del Destino» i «Otello», de Verdi; «La Bohème», de Puccini i «Árabella», de Richard Strauss.

L'Òpera Alemanya ha estrenat «El Postilló de Lonjumeau», interpretant-la els artistes Pfahl, Hoffmann, Haller, Kanal, Heyer, Baumann, i el mestre Dammer; «Els caçadors furtius» (Freischütz), de Weber, que han interpretat Laughhammer, Frind, Rode, Fidesser, Ditter, Heyer, Heinrich Hisch i Braun, essent el director el mestre Teichmann. També s'ha cantat «Tannhäuser»; «Sant Vienesà»; «Moloch» i «Aida».

Sota la direcció del mestre Karl Schuricht, l'Orquestra Filharmònica amb els chors de la mateixa ha ofert una audició de la «Missa Solemnis», de Beethoven. S'havia anunciat també un concert d'aquesta Orquestra dirigit pel mestre Erich Kleiber, en el qual havia d'estrenar-se «El Tricorni», de Manuel de

Falla, i en el qual havia d'actuar el pianista Guillem Backhaus, el qual hauria executat el «Concert en sol major», de Beethoven, acabant el concert amb la «Cinquena Simfonia», d'Anton Dvorak. Aquest concert es suspengué momentàniament per negar-se el mestre Kleiber a dirigir-lo, per solidaritat amb Furtwaengler. Entre altres audicions, és interessant remarcar el concert de música vienesa que ha dirigit el mestre A. Pachernegg, en el qual ha pres part la cantatriu Margrett Pfahl. També les audicions de cant en les quals han pres part els cantants Rudolf Bode, Heinrich Schlusnus i Jan Kiepura; els violinistes Georg Kulenkampff, executant obres de Strauss, Reger, Falla, Debussy i Wieniawsky i E. Von Telmanyi que ha interpretat Corelli, Vivaldi, Tartini i Paganini, al qual ha acompanyat el pianista Pal Kiss. El concertista Aruin Berchtold ha donat també un important recital de piano. Per acabar assenyalarem el Festival Bach-Haendel que han donat Senta Hurz, Hanni Voigt i Maria Petersen a trio amb Martha Paglow, sopran i també l'actuació del Quartet Prinsca.

VIENA. — A l'Opera hem vist actuar a Mmes. Ringer, Michalsky i Szyantho i a MM. Manowarda, Madin, Kalenberg, Wiedemann i Graarud, que amb el mestre Krips han cantat «L'Or del Rhen», de Wagner. La famosa artista Dusolina Gianini i el tenor Richard Tauber han cantat «Madame Butterfly», de Fuccini, sota la direcció del mestre Alwin que també ha dirigit «Els Contes d'Hoffmann», de Offenbach que ha estat cantada per Mlles. Gerhardt, Zika i Angerer i MM. Pataky, Schipper i Wernik.

Sota la direcció del mestre Klemens Krauss, el qual es diu que ara passarà a Berlín a substituir a Furtwaengler, s'ha posat «Faust», de Verdi, que han cantat Mmes. Bollor, Kern, Anday, Achsel i els senyors Jaro Prohasla (protagonista), Willi Domgraff-Fassbaender, Gruninger, Maill i Wernill. També Clemens Krauss ha dirigit la estrena de «Les Violettes», de Julius Bittner, que ha tingut per intèrprets Mmes. Szyantho, Kern i Paalen i a MM. Richard Mayr, Maill, Kullmann i Hammes. Ultra aquestes obres s'ha donat també els ballets «Fanny Elssler» i «Noces pageses a Austria».

Els concerts han constituït veritables esdeveniments. Entre ells el formidable Festival Bach-Palestrina que han dirigit els mestres Clemens Krauss, Ferdinand Grossmann, Richard Odnoposoff i Erich Meller. També el concert que la cantatriu Dusolina Gianini ha donat, acompanyada al piano pel mestre Meller, en el qual ha cantat un magnífic programa compost per les principals àries clàssiques i lieder. Sota la direcció del mestre Sydney Beer la Filharmònica ha interpretat «Simfonia de l'hora», de Haydn; «Concert» per a violí i orquestra, en la major, de Mozart, interpretant la part de solista M. Richard Odnoposoff; «Danses sagrades i profanes», de Debussy, i la suite de Richard Strauss, «El burgès gentilhome». Finalment s'ha deixat sentir també la pianista Ruth Hilde Somer, que compta solament dotze anys i que ha interpretat meravellosament les obres dels moderns i les dels clàssics.

PARIS. — Els Concerts Padeloup, han donat darrerament al Teatre de l'Opera Comica, tres noves audicions, una sota la direcció de Mme. Studer-Weingartner, amb la cooperació del pianista Lazare Levi, executant la «Simfonia en Do major», de Mozart, el «Concert» per a piano i orquestra, de Schumann, executant M. Levi la part de solista i «Musique pour la tempête», de Fèlix Weingartner damunt un text de Shakespeare. «La Moldau», de Smetana tancà aquesta audició, deixant lloc al mestre Fiero Coppola que ha dirigit els dos concerts darrers amb l'obertura del «Barco Fantasma», de Wagner; «Psché», fragments, de Cèsar Franck; «Poema», d'A. Barraud; «Simfonia del Nou Món», de Dvorak; «Simfonia» en mi b. o. 18, núm. 1, per a doble orquestra, de J. Ch. Bach, la qual s'executava per primera vegada a França; «Feerie», de Jacques Ibert; «Les facècies de Till Eulenspiegel», de Richard Strauss i els Concerts en «la» de Liszt, que executà la pianista Mm. M. Mirimanova i núm. 2 «en Do menor» de Rachmaninoff, que interpretà Arthur Rubinstein, ambdós acompanyats per l'orquestra. Rubinstein executà amés «Barcarola», i dos estudis de Chopin i «Triana», d'Albéniz.

Els Concerts Colonne, al Chatelet, dirigits pel mestre Paul Paray, han donat «Simfonia en Re», de Cèsar Franck; «Ma Mère l'Oye», executada íntegrament, i «La Valse», de Ravel, del qual amb el concurs del baríton M. Sin-

gher s'ha interpretat en primera audició «Don Quichotte et Dulcinée», que és una suite de tres cançons «Chanson Romantique», «Chanson Epique» i «Chanson a boire». M. Singher ha cantat també l'ària de Leporello de «Don Joan», de Mozart, i l'ària d'«El Princep Igor», de Borodine.

La mateixa Orquestra executà en altre concert l'obertura de Fidelio, de Beethoven, del qual s'executà també la «Pastoral» i un «Concert en Sol» per a piano i orquestra, amb el pianista Nicolau Medtner. També s'executaren els poemes simfònics de Liszt «Orphée» i «Mazzeppa» i Preludi i mort de «Tristany i Isolda», de Wagner, amb el concurs de l'eminent cantatriu de la Grand Opera, Mlle. Marcelle Bunlet.

Els Concerts Lamoureux, instal·lats a la Sala Gaveau, han ofert, sota la direcció del mestre Joan Morel, la «Primera Simfonia», en do, de Brahms; «Siegfried Idyll», de Wagner; «Mephisto Valse», de Liszt i «Scheherezade», de Rimsky-Korsakoff. Aquest concert ha estat repetit en una altra vetllada íntegrament.

Altres dos concerts han donat l'Orquestra Lamoureux, dirigida també pel mestre Morel. En ells s'ha donat també el mateix programa, compost de «Carnaval Romà», de Berlioz; «Quatre Simfonies», de Schumann; «Scherzo del Somni d'una nit d'estiu», de Mendelssohn i «Mazzeppa», de Liszt, afegint al primer, «Rapsòdia Espanyola», de Liszt-Busoni, executant la part de piano Mlle. Ida Perrin, que en el darrer concert ha estat substituïda per «Fantasia hongaresa», de Liszt, que h'ha interpretat la pianista Mlle. Jeanne Marie Darré.

Entre la multitud de concerts que s'han celebrat darrerament, esmentarem els de la «Société des Concerts», que dirigeix el mestre Philippe Gaubert; «Concerts Poulet», dirigits pel mestre G. Cloez; «Orchestre Symphonique de Paris», sota la direcció del mestre Pierre Monteux; «Société J. S. Bach», dirigida pel mestre Gustave Bret, i entre altres els recitals que han ofert el violinista Milstein al Teatre dels Champs Elysées; Catia Maniaki, cantatriu; Andreu Segovia, guitarrista; Jacques Thibaud, violinista i Margherite Fano, cantatriu i Totenberg, violinista, a la Sala Chopin.

A l'Opera s'han posat «La Traviata», de Verdi, per Beniamino Gigli; «Sigfrido», de Wagner; «Rolande et le Mauvais garçon», de Rabaud; «El Barber de Sevilla», de Rossini; «Salomé», de Strauss i «Romeo et Juliette», de Gounod.

A l'Opera Còmica han estat donades unes representacions de «Mignon», de Thomas; «Mireille», de Gounod; «La Bohème», de Puccini; «Cavalleria Rusticana», de Mascagni; «Manon», de Massenet; «Les Contes de Hoffmann», d'Offenbach, i la «Tosca», de Puccini.

NOTICIARI

Ens ha visitat el mestre Carles Lavin, compositor xilè que havíem conegut al Palau Nacional de l'Exposició Internacional de Montjuïc l'any 1919, on foren executades algunes de les seves notables composicions als Festivals Ibero-Americans allí celebrats. El mestre Lavin que d'ací endavant serà un valuosíssim col·laborador de LA MUSICA, fa una curta temporada que es troba entre nosaltres i es proposa també, ultra altres importants activitats musicals, organitzar amb la col·laboració d'artistes nostres alguns concerts en els quals donarà a conèixer algunes de les seves darreres produccions, com també altres importants estrenes d'autors moderns que gaudeixen arreu d'una gran autoritat.

No cal dir amb quin gust hem saludat al mestre Carles Lavin, quina alta col·laboració a la nostra revista, representa una de les aportacions més honorables a la nostra modesta, però difícil tasca.

* * *

Demà, diumenge, el guitarrista Regino Sainz de la Maza, donarà un únic recital a Barcelona, al Palau de la Música Catalana. Aquest important recital, per ésser l'únic que pot donar, degut a l'enorme quantitat de concerts que té contractats, tindrà lloc a dos quarts de sis de la tarda, essent esperat pels nostres filharmònics i «amateurs» amb un interès extraordinari.

ca Antiga a «La transició del clavicembal al piano», el qual ha estat confiat a l'eminent pianista Pere Vallribera.

El Concert dedicat a «La Tonadilla escénica», anunciat per aquest mes, ha estat ajornat per a principis de gener del proper any.

* * *

Divendres, a les deu del vespre, tindrà lloc a l'Estudi Laporta, un important Concert a honor de l'illustre pianista Arthur De Greef, en el qual hi prendran part les eminents concertistes Isabelle Marti-Colin, Yvonne Buire, pianistes i Carme Gombau, cantatriu, ultra el mestre Antoni Laporta Astort. Honorarà l'acte amb l'aseva assistència el famós concertista belga Arthur De Greef, al qual està dedicat.

* * *

L'Associació de Cultura Musical celebrarà, en el que resta del trimestre desembre, gener, febrer, quatre importants recitals en el transcurs dels quals presentarà a l'eminent violinista Zino Francescatti, el qual actuarà el 19 del corrent mes de desembre, el gran guitarrista Andreu Segòvia, que serà presentat en el proper gener i un únic Concert a càrrec del magnífic Quartet Lener, considerat com la millor agrupació en el seu gènere. Aquest serà el primer dels dos que es proposa organitzar Associació de Cultura Musical pel mes de febrer, doncs que a més del Quartet Lener encara oferirà un altre gran Concert als seus afiliats en el mateix mes. Pel mes d'abril propinent, Associació de Cultura Musical prepara el més gran esdeveniment del present Curs musical, amb la presentació, per primera vegada a Barcelona, del gran compositor i pianista Serge Rachmaninoff, l'actuació del qual és esperada a la nostra ciutat amb el major interès. Aquestes audicions són totes exclusivament reservades als associats a l'Associació de Cultura Musical i a la Secretaria de la qual s'admeten inscripcions a la vegada que es facilitaran tots els detalls i dades.

EL PETIT ANUNCI

SECCIÓ ESPECIAL PER A PROFESSORS

COMPRA I VENDA DE MATERIAL I INSTRUMENTS, ETC.

2'50 INSERCIÓ

ES VEN GRAMOLA COLUMBIA

(viva tonal) Moble de caoba

Dirigir-vos a D GRAY, Apartat

1190 - Barcelona

TRACTATS D'ORQUESTRACIÓ
I INSTRUMENTACIÓ

Carme, 30 BARCELONA

QUARTET LYCEUM

Audicions Clàssiques

Bailén, 14, pral. 2^a Barcelona

Es sol·licita Piano d'estudi

Per hores

Ofertes: Carme, 30 Barcelona

Professora de Piano

GUILLEMINA TORRA

Lliçons a domicili

J. A. Clavé, 25, 2.^{on} Barcelona

A N A M I L I T C H

Professora de Cant

Calabria, 104, pral., A. 2^a

PIANOS DE LLOGUER

Desde 8 ptas. mes

Riera Alta, 2, pral. 2.ª - Barcelona

PETROUCKA I OCELL DE FOC

D'I. STRAWINSKY

Partitures de butxaca amb autògrafs

Escriure a C. L.

Apartat 1190

Barcelona

MARIA LÓPEZ I RAICHS

Professora de piano i solfeig

Mallorca, 191, 1.^{or}, 2.ª Barcelona

D I S P O N I B L E

Director Frank Marshall **Subdirector** Doménec Mas i Serracant
Secretaria, MARIA DAVALILLO
Piano-Violí-Violoncel

Solfeig - Teoría - Harmonía

Conferéncies sobre historia del Piano per OTTO MAYER

Cursos d'Anglès i Francès

Sala d'Audicions

78(05)(46.71 Bor) Mus